

[Dorte Bennedsen]

ikke havde en chance for at få ophold her, i stort tal søgte hertil. Men det er korrekt, at vi samtidig også åbnede visumkontoret i Zagreb, og det skete, fordi regeringen – og det er øjensynlig i modsætning til De Konservative – mener, at Danmark skal være med til at afhjælpe sin del af de ufattelige menneskelige problemer, der er i de krigsførende områder.

Endelig lyder anklagen på, at Danmark ikke har åbnet lejre i udlandet, så vi kunne få færre flygtninge herhjemme. Der har været nævnt en række lande, og jeg vil selvfølgelig gerne tage Kroatien, for dér har Retsudvalget netop været. Kroatien, der – ligesom Danmark i øvrigt – har 5 millioner indbyggere, har over ½ million flygtninge og internt fordrevne. De anvender mere end 20 pct. af deres finansudgifter på dette problem. Dele af landet er hærget af tidligere krigshandlinger, og ingen har indtil nu kunnet give holdbare argumenter for, at dette land, som jo er selvstændigt, og som er anerkendt som selvstændigt af bl.a. Danmark, i denne belastede situation skulle tage endnu flere bosniske flygtninge, for at Danmark kunne få færre.

Man kunne jo som et tankeeksperiment forestille sig den omvendte situation: Danmark var oversvømmet af flygtninge, og så kom nogle lande, og – som hr. Helge Adam Møller lige sagde – gav os struben på kniven: Nu skulle vi knageme acceptere, at disse lande oprettede nogle flygtningelejre her i vores land, fordi de ville have færre flygtninge hjemme. Jeg tror, jeg kan forudse, hvad bl.a. hr. Helge Adam Møllers reaktion ville være; jeg ved i hvert fald, hvad min egen reaktion ville være, og jeg tror, at hr. Helge Adam Møllers ville være identisk med den.

Rent faktisk driver Danmark flere flygtningelejre i Kroatien, og man har faktisk også forhandlet om at lave flere, men Kroatien har af grunde, som jeg overordentlig godt kan forstå, sagt nej. Og det var jo det, vi igen fik bekræftet i de forhandlinger, vi havde med højtstående politikere, da vi var dernede.

Det har altid været mit partis holdning, og det er det stadig, at vi skal tage vores rimelige andel af flygtningeproblemerne, der er opstået i Jugoslavien. Vi fik ca. 14.000 sidste år, men vi ligger bestemt ikke i top. Sverige fik 37.000, Schweiz 25.000 og Holland 35.000. Men jeg må indrømme, at der desværre er en lang ræk-

ke store europæiske lande, som ikke lever op til deres forpligtelser, og derfor synes jeg, det var godt, at Danmark under EF-formandskabet sidste år satte spørgsmålet om byrdefordelingen på EF's dagsorden. Det er vores indtryk, at regeringen stadig slås bravt for en rimeligere fordeling, og jeg forstår, at det da også er lykkedes at få sagen sat på EU's arbejdsprogram for 1994.

Men medmindre man har den opfattelse, at Danmark skal lukke af for flygtninge, er det nok realistisk at se i øjnene, at vi i de kommende år også skal modtage en del flygtninge. Ingen kan sige hvor mange. Det vil bl.a. være meget afhængigt af udviklingen netop i Eksjugoslavien. Men ser vi tilbage over de senere år, har det været karakteristisk, at arbejdet med indkvartering har været meget kaotisk, forstået på den måde, at man var under uafsladelig pres. Der måtte hele tiden findes akutte løsninger, der ofte var meget utilfredsstillende både for borgerne i de egne, hvor asylansøgerne blev placeret, og for ansøgerne selv. Derfor synes jeg også, det var meget tilfredsstillende, at indenrigsministeren sidste år i forbindelse med planerne om at placere flygtningelandsbyer tog initiativ til en ny procedure, hvor kommunerne blev inddraget på en lidt anderledes aktiv måde, hvor der blev tid til borgermøder osv., osv.

Den positive reaktion hos kommunerne udeblev da heller ikke. Mange kommuner gik aktivt ind i arbejdet og tilbød sig som hjemsted for flygtningelandsbyer, og den forudgående orientering af borgerne har da også betydet, at langt hovedparten af flygtningelandsbyerne fungerer problemfrit i lokalsamfundene. Det interesserer desværre ikke pressen, som jo kun skriver om de forholdsvis få steder, hvor der er konflikter.

Indenrigsministeren har i sit indlæg redegjort for henvendelsen til kommunerne og for, at der hverken er tale om tvang eller udgifter for kommunerne, og det skal jeg ikke gentage her. Men i Socialdemokratiet har vi faktisk meget svært ved at forstå den vrede, ministerens brev har vakt hos visse personer. Det forekommer tværtimod os at være overordentlig fornuftigt i tide at sikre, at plangrundlaget er i orden, hvis behovet for flere centre bliver akut.

I den sammenhæng mener vi, at det kun er udtryk for sund fornuft og rimelighed at hen-